ADRESSES:
Sekrétaire Général John Andersson, Box 415
STOCKHOLM 1, Suède

ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

Nummer 5. Stockholm den 1 maj 1951

F O R A 50 ÅR

Under maj månad 1901 bildades IAA:s argentinska sektion, FEDERACIÓN OBRERA REGIONAL ARGENTINA – FORA. Det var en del orts- och yrkesorganisationer som då vid en kongress beslöt att bilda en gemensam landsorganisation.

FORA fyller sålunda nu under maj månad 50 år. Den har ett halvt sekel bakom sig fyllt av svåra och hårda strider för arbetarklassens intressen och de revolutionära idéerna. I dag, liksom många gånger tillförne arbetar FORA under synnerligen svåra förhållanden. Nu härskar en fascistisk diktatur under Peróns ledning. FORA:s lokaler är stängda av de fascistiska myndigheterna, dess tidningspress förbjuden att utkomma, mötesfriheten och strejkrätten är undertryckt – och likväl arbetar FORA. Den vägrar helt enkelt att ge upp. Den fortsätter i görligaste mån sin kamp nu som alltid för arbetarnas intressen och för frihetens idéer.

Redan från början ställde sig FORA på en revolutionär ståndpunkt, ja, hävdade rent anarkistiska principer. Detta gör FORA ännu i dag. Den intar icke någon neutral ställning gent emot de olika politiska riktningarna, utan bekämpar dem.

Under sina 50 levnadsår har FORA med kraft och beslutsamhet hävdat sin existens. Den kapitalistiska och statliga reaktionen har förvisso i många olika sammanhang gjort fruktansvärda försök att tysta och slå ner rörelsen, men dessa försök har misslyckats och de kommer med all säkerhet att misslyckas allt framgent.

Reaktionens många anfall till trots och trots många svåra offer som FORA måste lämna i kampen har man icke sviktat. Åtskilliga tusentals kamrater har direkt mördats av makthavarna under gångna tider. Enbart under den stora lantarbetarstriden i Patagonien 1922 mördades tusentals strejkande. De revolutionära striderna i Buenos Aires år 1919 kostade FORA tusentals döda och sårade.

Många tusen av FORA:s medlemmar har varit inspärrade i de argentinska fängelserna. En hel del under många och långa år. Vi vill som exempel nämna de tre medlemmarna Pascual Vuotto, Santiago Mainini och Reclus de Diago, vilka ursprungligen dömdes till livstids fängelse, men frisläpptes år 1945 sedan de suttit fängslade under sammanlagt 11 år. De frisläpptes efter en omfattande aktions- och opinionsrörelse.

FORA har vid ett flertal tillfällen upplösts och förbjudits av landets härskande klickar. Men kamraterna har utan avbrott fortsatt sin verksamhet under andra former och gått under jorden med arbetet. Organisationslokalerna har stängts, men nya har öppnats. De drivande krafterna i FORA har häktats, en del har mördats, men nya kamrater ilar ständigt till och tar hand om organisationsarbetet. Organisationens tidningar har

upprepade gånger förbjudits, men andra tidningar kommer i deras ställe, i många fall tryckta på hemliga tryckerier.

Väl har FORA under dessa hårda år rönt tillfälliga avbräck i sitt organisationsarbete - det skulle ha varit omänskligt annars - men den har repat sig igen, gått till nya strider mot arbetarklassens och frihetens fiender.

Kamp mot staten har förts vid åtskilliga tillfällen. Många gånger har kampen fått generalstrejkens form. Ibland har det gällt att tvinga regering och parlament att ta tillbaka för arbetarklassen farliga lagförslag, eller redan antagna lagbestämmelser och förordningar; vid andra tillfällen har det gällt kamp för att tvinga den kapitalistiska staten att släppa lös FORA-medlemmar och andra kamrater ur fängelserna. Vid andra tillfällen åter har spontana generalstrejker utbrutit som med våldsam kraft riktat sig mot de makthavandes våldsamma attacker mot arbetarna när de med energi protesterat mot orättvisorna.

FORA har även när det gällt internationell solidaritet i handling visat sin uppslutning till densamma. Många har de fartyg varit som utsatts för FORA:s blockad när de anlänt till Argentina och då fartygen kommit från länder där arbetarna befunnit sig i strejk eller där de utsatts för diktatur. Alltid redo för sympatiaktioner för kämpande arbetargrupper. Detta framgick senast i samband med den argentinska sjöfolksstrejken för en tid sedan.

FORA var även en av de organisationer som var med och tog initiativet till I A A. Sedan dess har den troget tillhört IAA och arbetat för densamma. FORA har många gånger varit den drivande kraften när det gällt propagandan och organisationsarbetet i Syd- och Mellan-Amerikas övriga republiker.

Vad som under alla åren varit särskilt utmärkande för FORA är den offensiva taktik under striden mot staten och den kapitalistiska utsugningen den tillämpat. Den har varit och är en revolutionär kamporganisation i detta ords fulla bemärkelse. Den står i ständig stridsställning mot staten och kapitalismen. Den glömmer ej i de dagliga striderna med begränsade uppgifter, att det ytterst till slut gäller att gå till kamp mot det nuvarande samhällssystemet, att det ytterst gäller att kämpa för ett system där den frihetliga kommunismen skall vara samhällsformen.

Leve FORA - vår rörelses trogna utpost i Argentina. Trots Peróns fascistiska diktatur, som försvårat förbindelserna, skall vår hälsning nå fram till de kämpande argentinska kamraterna.

John Andersson.

ETT MANIFEST FRÅN IAA:s SEKTION I FRANKRIKE

(IAA) Franska CNT har utsänt ett majmanifest vari bland annat förekommer följande paroller:

Aktionsenhet mellan alla arbetare. Kraftfull generalstrejk däri inbegripet tjänstemännen.

1936 års erferenhet har klart visat denna metods effektivitet, inte endast för smärre förbättringar utan kampen inriktas på den totala befrielsen från stat och kapitalism. Således inte en kamp för en s.k. arbetarstat - en sådan skulle endast bli ett nytt bedrägeri mot arbetarna.

Som dagskrav kräver vi: Sextimmarsdagen och en månads semester per år, en effektiv sammanslagning av hela socialförsäkringen under arbetarnas kontroll.

Slutligen vänder sig manifestet mot varje krig samt tillägger att krigen kan övervinnas endast genom arbetarnas internationella organisation och kamp. Manifestet betonar att Internationella Arbetar-Association är den enda international som alltid rest sig mot varje form av chauvinism och regeringstro för att oavbrutet kämpa för sitt ideal - välstånd och frihet åt alla samt broderskap mellan folken.

++++

APPELL OM SOLIDARITET

(IAA) I Le Combat Syndicaliste, franska IAA-sektionens tidning, publiceras ett upprop om solidaritet med de medlemmar av organisationen som befinner sig i strejk.

Inför den svåra situationen som arbetarklassen befinner sig i, en situation som försämras varje dag som går tack vare de politiska fackliga centralernas attityd, reagerar arbetarklassens lite varstans.

I går var det våra kamrater vid cellofanfabrikerna i Bezons som strejkade under tre veckor; i dag är det våra kamrater statsanställda i Brest, som sedan fyra veckor befinner sig i strejk.

Deras kamp, vare sig den riktar sig mot staten eller mot kapitalismen, är vår egen kamp. Våra kamrater har rätt till vår effektiva solidaritet.

+

A U S T R A L I E N

(IAA) Tidningen Freedoms australiske korrespondent publicerar en ny rapport om läget i Australien som anknyter till de i vår presstjänst tidigare skildrade förhållandena. Han skriver bl.a.:

Labourpartiets landsomfattande konferens har numera accepterat planen på värnplikt för alla 18-åringar. En annan viktig händelse är att högsta domstolen förklarat antikommunistlagen ogiltig. Slutligen har en lag antagits, efter vilken skiljedomstolarna görs obligatoriska vid arbetskonflikter och regeringen får rätt att kontrollera omröstningar inom fackföreningarna. Dessutom har efter konflikter mellan regeringen och den av socialdemokraterna fortfarande kontrollerade senaten och parlamentet upplösts och nyval stundar.

Huvudproblemen i australisk politik just nu är, skriver Freedom, inflationen och kommunismen. Partierna sysslar med olika frågor. Medan labour framförallt koncentrerar sin uppmärksamhet på kampen mot inflationen, är de liberala och lantfolkspartiet mera angelägna om kampen mot kommunismen. Men båda dessa eftersträvar faktiskt ett utvidgande av centralregeringens maktbefogenheter.

Om labourpartiets nuvarande politik skriver Freedoms korrespondet att den australiska arbetarrörelsen av i dag är helt annorlunda än 1916 och 1917 års. Man föredrar nu de s.k. praktiska synpunkterna framför principerna och vill icke gå så långt i kampen. 1916 års män vågade allt i kampen mot militarismen i Australien; 1951 års män – en del av dem är samma personer som då – vill inte ens riskera ett enda mandat i parlamentet. Tiderna har förändrats och människorna med dem.

Högsta domstolens ställningstagande mot kommunistlagen har emellertid gett friheten ny luft under vingarna. Detta är bra, men det är viktigt att domarna vände sig emot en sådan lag endast i f r e d s tid. Under krigstid skulle man ha intagit en annan ståndpunkt. Detta betyder också att kampen mot kriget och kampen för friheten knutits samman mera än någonsin förr.

Man kan emellertid icke säga att det pågår någon energisk kamp/mot kriget i dagens Australien, frånsett kommunisternas aktioner, som dock icke riktar sig mot kriget i och för sig utan endast riktar sig mot krig som kan hota Sovjetunionen eller dess satelliter. För åtta år sedan betecknade kommunisterna motståndarna till värnplikten som fascister. Men folkets minne är kort, många som skulle veta bättre blir offer för den bolsjevikiska demagogins finter.

+

STRIDERNA I FRANKRIKE

(IAA) I anslutning till de senaste strejkrörelserna i Frankrike skriver Freedoms franske medarbetare:

Den sociala krisen i Frankrike har nått sin kulmen. Det utbröt ingen generalstrejk men offentliga tjänster av vital betydelse lamslogs av de senaste strejkerna vid järnvägarna, vid gas- och elförsörjningen. Trafiken i Parisregionen lamslogs liksom vissa fabriker - vilket betydde ett mycket allvarligt hot mot landets näringsliv.

Upprinnelsen till alla dessa strejker hade inget politiskt sammanhang. De sprang fram ur den allvarliga sociala situation som rådde för det arbetande folket som en följd av levnadsomkostnadernas allarmerande stegring. Sedan augusti 1950 har enligt den officiella statistiken levnadsomkostnaderna stigit med 12.5 proc. - men i aug. höjdes minimilönerna för sista gången.

Medan den sociala krisen långsamt men säkert fortskred hade parlamentet ingenting annat för sig än att syssla med den politiska leken. Mer eller mindre häftigt diskuterades valreformen vars syfte är att säkra majoritets- och regeringspartiernas återkomst på kommunisternas och gaullisternas bekostnad.

Kommunisterna försummade naturligtvis inte att angripa regeringen. De tycks spela ett mycket skickligt spel under den sociala agitationen. De går till attack bara mot staten och offentliga sektorer inom näringslivet, detta för att icke för mycket reta de industriella kretsarna. Kommunistiska partiet tar diskreta hänsyn till storindustriella kretsar och affärsmännen för att på detta sätt vinna fördelar under de pågående handelsförhandlingarna med Sovjet.

Strejkerna i Frankrike avblåstes efter vissa medgivanden - men de kommer säkert att flamma upp igen inom kort. Roten till det onda är prisstegringarna. Dessa kommer icke att upphöra så länge kapprustningarna i världen fortsätter.

+

RÖSTER FRÅN DET ILLEGALA ARGENTINA

(IAA) Ett nytt illegalt nummer av den anarkistiska tidningen La Protesta utkom under januari månad. Först nu har det slunkit igenom den täta censurspärren och nått fram till IAA:s sekretariat.

Den ledande artikeln i det fyrsidiga lilla bladet tar ställning till perónsystemet och dess fraseologi om "social rättvisa", vilka tillhörde regeringspropagandans smaklösa floskler på sin tid.

Tidningen påpekar att denna politik visat sig vara ett enda stort bedrägeri från början till slut. Detta kommer särskilt tydligt i dagen med tanke på den mängd strejker som spontant bryter ut runt om i landet. I många fall kommer dessa strejker utan att arbetarna ens har en organisation bakom sig.

Detta, menar La Protesta, är det officiella frasmakeriets totala bankrutt. Svindeln om "social rättvisa" håller på att spricka. Under folkets vakna ögon bryter denna äkta fascistiska svindelpolitik samman. Nu återstår, säger tidningen till slut, att motståndet mot regeringshumbugen som med varje dag får allt fler anhängare, blir en fast rörelse som genomför positiva aktioner och baserar sitt handlande på verklighetens fasta mark.

I en särskilt artikel ger La Protesta belysning åt regeringens och CGTs (de statskontrollerade organisationernas) hänsynslösa förintelsekamp mot FORA, IAA:s av hårda strider märkta sektion i Argentina. I en sammanfattande artikel analyseras den senaste järnvägsstrejken och vad arbetarklassen har att lära av densamma.

Januarinumret av La Obra har även kommit IAA:s sekretariat tillhanda. Den tidningen utkommer också illegalt i Argentina. Liksom La Protesta saknar La Obra naturligtvis adress på tidningens redaktion och exp. Men ut kommer de. Och över gränsen mot frihetligare nejder kommer de också. Peróns gränscensur för att söka dölja och mörklägga sina omänskliga djävulskaper mot ett framstegsvänligt folk förmår icke stoppa och täppa till alla kanaler. La Protesta och La Obra finner egna vägar ut mot civilisationen.

+

I T A L I E N

(IAA) Unione Sindacale Italiana - USI, som är IAA:s nya sektion i Italien utger en stencilerad bulletin med organisationens namn som titel.

I senaste numret presenteras i första artikeln USI som en gammal frihetlig organisation och man lämnar en mycket utförlig redogörelse om dess verksamhet före fascismens genombrott i Italien.

I ett manifest riktat till arbetarna i Italien påminner USI om Första internationalens idéer och om de principer som efter brytningen med de auktoritära fastslogs av St. Imierkongressen. Dessa riktar sig som bekant emot att den fackliga rörelsen skall kontrolleras och utnyttjas av politikerna.

Sedan 1945 har den fackliga rörelsen i Italien utvecklats i fel riktning. USI vill däremot föra en kompromisslös kamp för frihet och mot varje form av tyranni, mot politikerna och för den sociala nydaningen.

Även IAA som den revolutionära syndikalismens international presenteras och dess kommande kongress i Toulouse omtalas i en kort notis. För övrigt ger man fackliga informationer och en del annat av intresse.

+

H O L L A N D

(IAA) Onafhankelijk Verbond van Bedrijfsorganisaties - OVB - en facklig sammanslutning i Holland som är byggd på självbestämmande driftsektioner, har under sista tiden i likhet med andra oberoende arbetarorganisationer och framförallt de syndikalistiska sektionerna i alla länder - inlett en aktion mot dyrtiden.

Organisationens tidning, Nieuwe Strijd (Nya kampen) sysslar i sitt senaste nummer utförligt med den holländska regeringens "Hungerprogram" och håller vidräkning med de olika fackliga reformisternas och arbetarpartiernas attityd i denna fråga.

"Arbetarnas egen kamp som klass är den enda vägen" skriver tidningen bland annat. Organisationen kommer under de närmaste veckorna att genomföra en stor propaganda under denna paroll säger man vidare. OVB själv skall i denna kamp vara det nederländska proletariatets stridbara, medvetna kärna skriver tidningen och formulerar följande stridsparoller:

1. Full kompensation för den nu pågående allmänna prisstegringen;
2. Garanterad minimilön på 65 gulden per vecka;
3. Införande av en glidande löneskala;
4. Direkt hjälp till de med sociala medel understödda och till de fattiga pensionärerna.

För övrigt kan nämnas att OVBs ovan citerade tidning numera fått en bilaga under namnet "Zeevarend Nederland" (De sjöfarande Nederländerna) Till OVB har nu anslutits ett särskilt sjöfolksförbund med säte i Scheveningen. Förut var det hamnarbetarna som dominerade OVB men organisationen har arbetare inom alla yrkesgrupper i Holland och vänder sig för övrigt till hela arbetarklassen. I Nieuwe Strijd förekommer t.ex. i dess senaste nummer en lång artikel om förhållandena inom textilindustrin.

+

F R A N K R I K E

(IAA) CNT-Action Directe, organ för metallarbetarna i IAA:s franska sektion framhåller i en artikel nödvändigheten av att bekämpa övertidsarbetet.

Man kommer i artikeln in på arbetsköparnas kamp mot sociallagstiftningen och förklarar i detta sammanhang att de sociala lagarna, som ändå betyder en viss förbättring av arbetarnas läge, bekämpas jämt och ständigt av våra arbetsgivare och de journalister som ställt sig i deras tjänst. Sedan någon tid tillbaka höjes lovsånger till produktionens ära och anför alla möjliga slags argument att den hämmas i sin utveckling. 40-timmarsveckan gynnar bara arbetarnas lathet och den är orsaken till alla våra svårigheter - säger de köpta pressmännen.

Tidningen kommer slutligen till följande principiella slutsatser: "Enligt vår mening kan produktionens stegring, prissänkningen, köpkraftens höjande för arbetarna, endast försigkomma när människans utsugning av människan upphört och staten med hela sin apparat av polis, armé, domstolar etc. avskaffats. Inte att förglömma alla de journalister som köpts upp för att fördumma folket.

När alla personer som lever på dessa institutioner överförts till verkligt produktivt arbete kommer man att ha större möjligheter. Alla de förslag till lösningar av den sociala krisen som läggs fram av våra utsugare, politikerna och de i regeringen eller deras lakejer i pressen kommer bara att bidra till att försvåra och förvärra arbetarnas läge och förstora deras elände.

+

STREJKLEDARNA FÖR HAMNARBETARKONFLIKTEN I ENGLAND FRIKÄNDES

(IAA) De sju hamnarbetare, vilka på sin tid häktades och åtalades som ledare för de "olagliga" hamnarbetarstrejkerna i London och Liverpool har frikänts. Detta skedde sedan målet uppskjutits fyra gånger.

Rättegången är märklig i så avseende att varje gång målet var före nedlade närmare 10.000 hamnarbetare arbetet. Stora demonstrationer förekom utanför domstolslokalerna.

Frikännandet mottogs med stormande entusiasm av arbetarna och de häktade hälsades med jubel och uppsluppen glädje av de demonstrerande.

Transport Workers

STÖDJANDE OPINION

FÖR KAMPEN I SPANIEN

(IAA) Under senare tid har i Frankrike genomfört en rad stora protestmöten mot Francoterrorn och för solidaritet med det spanska folket. Kampen i Spanien har fått väldig omfattning, först i Barcelona och nu senast i Nord-Spanien.

I Paris hölls ett stort möte där Federica Montseny talade för spanjorerna och J. Sans Sicart Jean representerade IAA.

Senare hölls åter ett stort protestmöte i Paris sammankallat av Spanska Republikens vänner.

I Bordeaux har likaledes ett stort möte ordnats. Härvid samverkade franska CNT, CGT-FO och spanska CNT i exilen meddelar Le Combat Syndicaliste. Ordförande vid mötet var en representant för Ligan för de mänskliga rättigheterna. Nästan 2.000 personer hade mött upp. För CGT-FO talade Richou, för franska CNT Paul Lapeyre och som spansk representant Federica Montseny.

Le Combat Syndicaliste skriver att kommunisterna gjorde allt för att förhindra och störa mötet genom att riva ner affischer, angripa flygbladsutdelare och i sin lokaltidning skymfa mötets talare, som betecknades i bolsjevikpressen som polisspioner, amerikanska agenter m.m.

I staden Decazeville förekom nyss en enhetsdemonstration riktad mot Francosystemet. Detta möte var organiserat under samarbete mellan de spanska syndikalistiska och socialdemokratiska emigranterna och CGT-FO, den franska reformistiska landsorganisationen.

+

Under april månad har en spansk danstrupp framfört "Falangens danser och körsånger" i Palais de Chaillot, en lokal i Paris. Tillställningen stod under den spanska ambassadens officiella beskydd.

Danstruppen kunde emellertid icke uppträda många gånger. Föreställningarna avbröts oavbrutet med demonstrativa störningar från bubliken. Utanför lokalen demonstrerade människor tillhörande olika partier;

unga anarkister, medlemmar av jugoslaviska brigaden, socialdemokratisk ungdom, studenter, judiska socialister m.fl. Ungdomarna var på strålande stridshumör och höll bra ihop. Vid första föreställningen såg sig den spanske ambassadören, Aguirre de Cárcer, nödsakad att lämna lokalen.

Solidaridad Obrera i Paris påpekar en intressant detalj: det s.k. kommunistiska partiet deltog inte i protestdemonstrationerna. Dess frånvaro som ett betecknande bevis för partiets fullständiga likgiltighet när det gäller kampen mot den fascistiske blodhunden Franco. Sådant är signifikativt och tidningen menar på att Moskva tydligen inte velat uttala sig i frågan om kampen mot Franco.

Utan tvivel måste Moskva ha sina skäl att tiga. Man säger att ambassadören Aguirre de Cárcer var den som förmedlade handelsförbindelserna mellan Ryssland och Spanien, eller åtminstone ev av dem som gjorde det. Tidningen beklagar icke bolsjevikernas frånvaro utan ser denna attityd från motsatt synpunkt.

++++++++++++++++++
+++
+

ADRESSES:
Sekrétaire Général John Andersson, Box 415
STOCKHOLM 1, Suède.

ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

Nummer 6 Stockholm den 9 juni 1951

Till IAA:s alla sektioner!

Till alla revolutionära syndikalister!

Till Arbetarklassen i hela världen!

IAA:s kongress, som pågått under tiden den 11 - 23 maj 1951 i Toulouse, Frankrike, har avslutat sitt arbete. Där fanns representanter från sektionerna i Frankrike, Spanien, Argentina, Sverge, Portugal, England, Bulgarien, Österrike, Tyskland, Danmark, Norge, Italien och Holland med dels direkta och dels indirekta delegationer, och den uruguayska sektionen hade sänt sina skriftliga beslut som förelades kongressen.

Kongressens betydelse kan icke förnekas. Det var sekretariatets verksamhet sedan år 1938 som blev underkastad kongressens granskning. Tretton år har gått, under vilka världen undergått en djupgående förändring. Den spanska revolutionens nederlag och världskriget från år 1939 till 1945 är utan tvivel världshändelser av största betydelse, under vilken tid vår Internationella Arbetar-Association genomlevde ödesdigra timmar.

Sekretariatet - som var förlagt till Sverge - ett land som kunde upprätthålla sin neutralitet mitt under världskrigets fruktansvärda fasor - har aldrig nedlagt sin verksamhet. Sekretariatet styrde med takt och mönstergill ordning och under stort ansvar internationalens skepp mellan farliga klippor, icke förglömmande SAC, som lämnat så storslagen hjälp till vårt internationella sekretariat. Även SAC fick gå igenom svåra timmar med stegrad fara sedan Hitlers arméer annekterat Danmark och Norge och vid flera tillfällen tilltvang sig genomfart till fronterna på svenskt territorium.

I övriga delar av världen, framförallt i Europa, har alla IAA:s sektioner varit förbjudna med enstaka undantag. Trots detta har den internationella solidaritetsandan icke förminskats ett ögonblick, och vi som var tillstädes och gjorde en balans av vår verksamhet kan konstatera, att slutsumman lämnar en stor moralisk behållning.

Frankrike har grundat sin CNT; Italien har återupprättat den ärorika Unione Sindacale Italiana - USI - ; i England får den syndikalistiska federationen varje dag allt större anslutning av arbetare, som är besvikna på de gamla reformistiska fackföreningarna; i Spanien blomstrar, trots blodig francoterror, IAA:s anda med ny kraft. Francofascismens fall är under förberedande och utvecklas raskt; arbetarklassens aktioner bildar etapper på vägen mot den fullständiga frigörelsen.

IAA:s principer, mål och taktik bekräftas

Efter långa och livliga debatter om de erfarenheter som vunnits under de gångna tretton åren; efter att ha diskuterat vad som varit CNT:s taktiska avvikelser i Spanien under åren 1936 till 1939; i ljuset av alla världshändelser: fascismen, nazismen, den reformistiska taktikens bankrutt, socialdemokratins otillräcklighet med hänsyn till det revolutionära uppbyggandet; socialdemokratins medansvarighet för totalitarismens utbredning, de tvenne världskrigen under detta sekel - ansåg kongressen att den direkta kampens taktik, den antistatliga inställningen och ställningen gent emot regeringssystemet aldrig varit så aktuell som just nu och aldrig har den direkta kampens värde framstått i klarare ljus när man betraktar de grusade förhoppningarna hos världens massor och den ideologiska villervalla som med sådan öppenhet träder i dagen under nuvarande situation. Det har för alla stått fullständigt klart och tydligt, att IAA:s principer och mål utgör fortsättningen på de ideal, som bildade grundvalen för den första Internationella Arbetar-Associationens betraktelsesätt.

För att undvika varje felbedömning av lärorna och medlen, för att lägga vägen fullständigt fri så att den revolutionära syndikalismen skall kunna nå fram till sitt mål, beslöt kongressen att från stadgarna stryka tillägget av 1938, som då infördes efter framställning från den spanska sektionen. I övrigt ratificerades enhälligt principerna, taktiken och målet.

Den spanska frågan

En av kongressens första dagordningspunkter gällde ställningen till den spanska syndikalistiska rörelsen.

Det är ingen hemlighet, att IAA:s spanska sektion innesluter tvenne tendenser: den ena är gynnsamt inställd till fortsatt medarbetarskap och deltagande i regeringsmakten - en linje som beträddes 1936 på grund av den då tvingande situationen och på grund av de problem den aktuella kampen mot francokuppens formationer påbjöd; den andra gruppen anser att denna epok avslutades 1939, vilket har bekräftats för några år sedan. CNT:s traditionella mål, taktik och principer, som sammanfaller med IAA:s, fastslogs då ånyo och förklarades den taktiska avvikelsen negativ samtidigt som CNT återgick till den revolutionära internationella syndikalismens klassiska linjer.

För en återförening av dessa två tendenser inom den spanska rörelsen nedlade kongressen energiska ansträngningar. Man försökte bringa dem till enhet och man kan säga att ett stort moraliskt framsteg gjordes sedan det visade sig att båda grupperna var eniga om principerna, taktiken och målet, som sammanföll med IAA:s i bådas uppfattningar. De båda grupperna var eniga om att skapa en atmosfär för tanken på en snar återförening av de båda spanska tendenserna inom CNT.

Man har därför rätt att hoppas, att händelserna i Spanien, som redan i sin upprinnelse ger en antydan om att francoväldet genom våra kamraters takt, intelligens och energi kommer att störtas, kommer att medföra att en stor, mäktig, enad CNT inom kort stiger upp på Spaniens bloddränkta jord och som enigt skall erkänna den revolutionära syndikalismens grundsatser och klara linjer, fri från all vacklan eller avsteg.

Kampen mot kriget

Internationella Arbetar-Associationen förklarar, att den är motståndare till all imperialism och manar arbetarna i hela världen att vända sig mot alla som söker tillvälla sig imperialistisk makt, vänder sig emot alla krigshetsare och aktivister.

Arbetarklassen får icke tillåta att den på nytt dras in i ett förödande krig. Dess materiella eller andliga intressen har ingenting gemensamt med någon av de stridande maktgrupperna. Varken västblocket, som försvarar de engelsk-amerikanska kapitalistintressena eller östblocket, som framstår såsom det absolut farligaste uttrycket för im-

perialistisk totalism och vars strävan är att utplåna alla mänskliga fri- och rättigheter - inget av dessa maktblock kan erkännas av arbetarklassen såsom deras sak att understödja. Världens arbetarklass kan icke, får icke låta dra på sig död och armod för intressen som den icke har något gemensamt med. Den röda imperialismen såväl som den amerikanska kapitalismen utgör endast etapper i den historiska process som pågår och som är predestinerad att leda till statsidéns och med den den organiserade maktens förruttnelse. Arbetarklassen kan och får icke vara med och upprätthålla ett system av privilegier och orättvisor, icke heller bidra till upprätthållandet av andra system som enbart betyder ett annat namn på ungefär samma sak där ingredienserna nämnas löneslaveri, arbetsslaveri, olikhet, orättvisa, mänskliga rättigheters förintande och som kommer att knäsätta ännu grymmare, ännu fruktansvärdare former i samlevnaden.

Arbetarklassen måste bilda och upprätta en beslutsam front mot både öst- och västblocken. I stället bör den insätta sitt eget aktiva motstånd mot kriget och mot alla statliga eller totalitära förtryckarregimer; den måste söka sitt eget mål, gå sin egen väg om den skall komma fram till sin fullständiga frigörelse.

Mot alla krig. Mot kapitalism och totalitarism, vilketdera den är svart, vit eller röd.

För den sociala revolutionen. För den revolutionära syndikalismen.

Kampen mot diktaturväldet

I överenstämmelse med 7de kongressens antagna resolutioner höjer IAA sin solidariska röst till förmån för alla diktaturens offer var de än befinner sig och uttalar sin energiska protest mot de förbrytelser som försiggår mot arbetarna och alla fria människor i världen: i Spanien, Ryssland, Bulgarien, Argentina och alla andra länder, där folken suckar under terroristiska totalitetsregimer. IAA förklarar alla former av fascism förkastliga. De måste alla utan åtskillnad bekämpas av arbetarklassen i hela världen.

IAA hälsar och förklarar sig solidarisk med alla förföljda och fångarna i Spanien; hälsar och förklarar sig solidarisk med våra kamrater som kämpar illegalt i Argentina; med alla anarkosyndikalister som befinner sig i koncentrationslägren i Bulgarien och i alla andra länder där man upprätthåller sina barbariska koncentrationslägersystem. Vidare hälsar IAA och förklarar sig solidarisk med alla sanna revolutionärer som lider och slutligen dör en kvalfull död i den sovjetryska imperialismens fruktansvärda deportationsorter. IAA kräver av den civiliserade världen att den vänder sig mot alla diktaturer vars främsta kännetecken illustreras av den andliga istid som brutit in överallt där de fått fotfäste på vår jord och som lett till förnekandet av alla civilisatoriska och moraliska värderingar och som kastat alla politiska och sociala erövringar jämte mänskliga framsteg tillbaka för dessa folk.

Mot all rasförföljelse

Internationella Arbetar-Associationen höjer sin röst mot alla rasdiskrimineringar och de rasförföljelser som lämnat så blodiga spår efter sig i nutidshistorien.

Varje rasmotsättning leder till försämrade relationer mellan nationer och folk och bringar det primitivistiska hatet att blomma och utlöser sig i nya, avskyvärda ogärningar. Rasteoretikerna förnekar universalismens moraliska och mänskliga idéer. Det innebär en tillbakagång till primitiva former av det individuella och kollektiva samvetet.

Rasmotsättningarna kommer emellertid icke att försvinna förrän gränserna för de fientliga staterna utplånats, de gränser som bildar ett sorts andligt komplement av överlägsenhet och fientlighet mot andra människor och nationer, gränser som endast tjänar det ändamålet att de skall stödja kapitalisternas intressen i alla länder som är in-

ternationellt förenade i stora truster och ekonomiska maktkoncentrationer, vilka också bestämmer regeringarnas politik.

IAA förkunnar därför sin antistatliga, federalistiska och solidariska inställning och rekommenderar denna linje för alla folk och enskilda människor. Krigen, rasmotsättningarna och hatet nationerna emellan är en produkt av auktoritetens princip och som lett till uppdelningen av människorna i klasser och stater.

Mot alla rasfördomar! Mot alla nationalistiska inställningar!

För en federation av alla folk! För människornas solidaritet och broderskap!

Syndikalismen är medlet till den sociala omvandlingen

Kongressen diskuterade nödvändigheten och önskvärdheten av att bilda internationella industrifederationer och utveckla dem med hänsyn till den stora roll de kommer att spela när det gäller samhällets omdaning som förberedes av den revolutionära syndikalismen.

Utan att förlora ur sikte arbetarklassens ekonomiska, sociala och moraliska dagsintressen, har IAA framlagt ett program för framtiden och hur detta program skall förverkligas: a) i fackligt hänseende. b) för ungdomen och dess rörelse. c) för propagandan av våra principer och taktik. d) för upprättandet av nya IAA-sektioner i alla länder och på alla kontinenter.

Det är nödvändigt att vi i vår internationl får med oss alla vilseledda arbetarmassor, alla dem som förlorat en illusion genom reformismens bankrutt, alla dem som tröttnat på den bolsjevikiska demagogin, alla dem som önskar en effektiv taktik som inte leder till nytt förtryck, nya nederlag eller nya former av slaveri. Framför den av statsen kontrollerade fackföreningsrörelsen i totalistiska länder, framför den av partierna behärskade fackföreningsrörelsen i olika länder - är Internationella Arbetar-Associationen med sina syndikalistiska sektioner den enda effektiva, enda sunda, rätta, förnuftiga och nya livskraften för att arbetarklassen skall kunna dana en framtid i social trygghet.

Vi måste dra till oss ungdomen, för närvarande i stor utsträckning enrollerad i halvmilitariserade organisationer där deras andliga strävanden förkvävas och deras moral underkastas hårda prövningar. Arbetet bland ungdomen är av den allra största betydelse. Den äger förvisso själv entusiasm och rebellisk anda men saknar likväl den rätta inställningen, varför det blir en sak för oss att ge dem rätta insikter och riktig vägledning. Vi måste ge ungdomen ett klart mål, anpassa våra propagandametoder till ungdomens psykologi med hänsyn till att det gäller människor som växt upp i efterkrigstidens andliga villervalla där allt är negativt och med hänsyn till en tid som är bemängd med faror av alla slag detta förutom den förtvivlan som gör sig gällande tillsammans med oförmågan att själv komma ur denna svåra situation. Vi måste ge ungdomen en ny tro och väcka deras självförtroende till liv, ge dem en mission och nya förhoppningar. Detta är vad IAA måste bjuda ungdomen genom sina sektioners insatser.

Slutord

Kongressen har avslutat sitt arbete. Delegationerna reser åter hem där det gäller att arbeta för att förverkliga uppgifterna.

I stundande tider kommer vi att få möta många nya faror och kämpa mot märka makter, men vi skall utnyttja våra resurser och möjligheter så långt vår internationella rörelse kan räkna med dem.

Med tron på att framtiden ligger framför oss och med erfarenheterna från gångna tider måste kampen ställas in på den nuvarande tiden.

Vi måste uppbringa allt vårt förstånd för att stärka leden som skall sluta upp kring vår segrande stridsfana. Vi ska vara trogna rättvisans ideal som besjälade oss redan när vi anslöt oss till Internationella Arbetar-Associationen.

Mot terrorn och mot diktaturerna. Mot krigen och för arbetarnas enighet. Mot kapitalismen och staten, mot totalism och militarism.

För den sociala revolutionen. För arbetarklassens befrielse.

För frihet och solidaritet människorna emellan.

För en fri Federation av alla folk.

LEVE DEN INTERNATIONELLA ARBETAR-ASSOCIATIONEN.

På 7de kongressens uppdrag

IAA:s SEKRETARIAT

John ANDERSSON Ragnar JOHANSON

IAA:s SJUNDE KONGRESS

IAA:s sjunde kongress öppnades lördagen den 12 maj under högtidliga former i franska CNT:s lokal - Cours Dillon - Toulouse, Frankrike. Lokalen var vackert och rikt dekorerad med paroller och en mängd av rörelsens tidningar och litteratur från olika länder var uppsatta på väggarna för att därmed i någon mån ge en bild av IAA:s internationella omfattning och arbete.

Jämte sektionernas delegater hade många av IAA:s medlemmar samlats i lokalen för att som åhörare följa förhandlingarna.

Från följande länder hade delegater infunnit sig: Frankrike, Spanien, Argentina, Sverge, Portugal, England, Bulgarien, Österrike, Tyskland, Danmark, Norge, Italien och Holland.

Kongressen hälsades välkommen till Toulouse och Frankrike av en av de franska delegaterna, VICTOR NAN. Därpå överlämnades ordet åt IAA:s sekreterare, JOHN ANDERSSON, som förklarade IAA:s sjunde kongress öppnad.

I sitt öppningstal framhöll Andersson bland annat:

Jag vill speciellt vända mig till ombuden från Spanien och hälsa dem välkomna. De har under livsfara och illegalt överskridit den spansk-franska gränsen för att delta i kongressen förhandlingar. Med tanke på de händelser som nu utspelas i Spanien kommer kongressen att arbeta under vetskap om att det kämpas hårt och oförtrutet på Spaniens jord. Detta bör utgöra en alldeles särskild stimulans för kongressen under dess arbete.

Andersson hälsade även FORA:s representant särskilt välkommen. Det är en lång väg från Argentina, där vår organisation tvingats till illegalt arbete på grund av diktaturen i detta land. Erinrade även om att FORA under denna månad firar sitt 50-årsjubileum, ett halvt sekel under hård kamp och med många offer.

Det är en lång tid sedan förra kongressen hölls, sade han vidare. Hela tretton år. Orsaken till att den ej förut sammankallats har varit kriget och de svårigheter som därefter följde.

Under kriget var det svårt att upprätthålla förbindelserna med sektionerna, men det gick i en viss utsträckning. Vi kan även med glädje konstatera, att IAA var den enda arbetarinternational som höll under världskriget. Den drogs ej med i krigshetsen. Den blev ej ett med staterna. Den upprätthöll internationalismen. Det var just därför den förmådde överleva kriget.

Denna kongress är för vår internationella rörelse synnerligen

viktig. Det är många problem den har att diskutera. Det gäller att pröva om våra idéer är bärande efter de stormar som skakat världen. Om vår taktik är riktig eller om nya medel och riktlinjer måste fram. Personligen anser jag att våra idéer och vår taktik är bärande för vår internationella rörelse även i fortsättningen, betonade Andersson.

En av de allra viktigaste problemställningarna kongressen har att behandla är den spanska frågan, fortsatte tal. Vad som bör göras för att understödja kampen mot Franco och hans banditvälde och vad som bör göras för att skapa enighet inom den spanska syndikalistiska rörelsen, inom CNT. Men inte enighet på vilka villkor som helst utan enighet och samling kring IAA:s principer. Enighet inom CNT skulle betyda att vår rörelse stärktes och att kampen effektiviserades. Jag vädjar till eder spanska kamrater: visa god vilja och gör allt för att åvägabringa enighet kämparna emellan.

Vi har andra viktiga frågor på kongressens dagordning, fortsatte Andersson. Det är principfrågor vi har att ta ställning till likaså den hotande krigsfaran förutom en mängd inre organisatoriska angelägenheter som vi måste söka lösa på bästa sätt. Ville slutligen uttala den förhoppningen att kongressens förhandlingar och beslut kommer att stärka IAA.

Därefter valdes kamraterna Victor Nan till ordförande och Sans Sicart till sekreterare under första dagens förhandlingar. Även verkställdes val av ledamöter i kontroll- och mandatkommissionen.

Verksamhets- och ekonomirapporterna

Verksamhets- och ekonomirapporterna för åren 1938 - 1950 hade ställts till varje delegations förfogande. De hade framställts på fyra språk, spanska, franska, tyska och svenska. Redan förut hade dessa berättelser tillställts sektionerna år efter år. Man hade således med vissa undantag haft möjligheter att på förhand grundligt ta del av rapporterna.

Debatten därom blev inte så långvarig. Intet klander riktades mot berättelserna och sekretariatets arbete under de gångna åren. Endast en del frågor framställdes, som besvarades av sekretariatet. En hel del av ombuden uttalade sitt varma erkännande åt sekretariatets mångåriga arbete och den linje sekretariatet följt, speciellt när det i olika sammanhang gällt att försvara IAA:s principiella linje. SAC fick även sina erkännsamma ord därför att den troget stött IAA ekonomiskt under en för IAA kritisk tidsperiod speciellt under krigstiden.

Slutligen godkändes enhälligt sekretariatets arbete av kongressen innefattande alla de gångna årens verksamhets- och ekonomirapporter.

IAA:s principer, taktik och mål

Ovanstående spörsmål tillhörde kongressens huvudfrågor. Behandligen tog åtskilliga dagar i anspråk. Många och långa debattinlägg gjordes. Så gott som alla delegater var i elden.

De spanska problemen kom att intaga centralplatsen under denna debatt, liksom de uppkom i många andra sammanhang. CNT:s deltagande i regeringen togs upp till allvarlig granskning. Om detta var i överensstämmelse med IAA:s principer eller ej. Då båda de spanska riktningarna hade representanter närvarande på kongressen blev frågan mycket allsidigt belyst. De båda spanska riktningarnas representanter gjorde för övrigt under principdebatten lovvärda ansträngningar att undvika argumenteringar som kunde stöta motparten. Det var i stort sett en mycket försonlug ton under debatten även om densamma var mycket livlig.

Av stort intresse var att de båda spanska grupperna enstämmigt anslöt sig till IAA:s principiella inställning. Den riktning som förut gått in för deltagande i regeringen meddelade att de inte längre vidhöll denna linje, ingen av dem reflekterade därpå, utan förklarade bestämt att de var eniga med IAA:s principer, taktik, mål och den revolutionära syndikalismen.

Kongressen beslöt sedermera enhälligt att stå fast vid IAA:s principförklaring, beträffande principer, taktik och mål.

En passus som tillkom å kongressen 1938 i principuttalandet beslöt dock kongressen denna gång att slopa. Denna passus hade följande lydelse:

"Dessa är den internationella anarkosyndikalismens strävanden mål. Trogen sin federalistiska tradition ger IAA sina sektioner en vidsträckt autonomi i kampen för dessa mål. Medlen kan ändra sig, men andan och målet måste överallt vara desamma."

Två delegationer ansåg att punkten skulle vara kvar, andra ville ha den kvar med tillägget att i medlen inte kunde inräknas regeringsdeltagande från de syndikalistiska organisationernas sida, medan andra ville ha den fullständigt bort med den motiveringen att den kunde inbjuda till farliga avvikelser från den principiella och taktiska linjen.

Den senare riktningen fick sina önskningar uppfyllda. Den omstridda paragrafen slopades av kongressen.

IAA:s framtida verksamhet

Denna punkt var avsedd att diskuteras i samband med principfrågan. Men detta gjordes endast i liten utsträckning. En tillsatt kommission utarbetade sedermera en del förslag i detta spörsmål, som av kongressen blev godkända. Vi återger här nedan de beslut som gjordes beträffande IAA:s framtida arbete.

1. IAA skall göra sig känd i världen med hjälp av korta men klart avfattade manifest, broschyrer och böcker samt genom radio och film, föredrag och propagandamöten där internationalens principer, taktik, mål och ändamål framläggas. Denna propaganda ska föras på olika språk och rikta sig till arbetarna samt till fria, framstegsvänliga människor, grupper och organisationer - allt för att vidga IAA:s verksamhetsområde och öka dess inflytande.

För kamraternas utbildning bör försök göras med utgivande av en internationell tidskrift där IAA:s mål presenteras. Tidskriften skall utgivas på ett eller flera språk, allt efter lämplighet.

+

2. IAA skall säga sin mening i alla livsviktiga frågor som intresserar arbetarklassen och världen i allmänhet. Härvid skall utgångspunkten alltid vara IAA:s fundamentala principer och mål. På basis härav skall förslag till konkreta lösningar framläggas, vilka alltid skall ställa IAA i spetsen för alla arbetarorganisationer. Om det gäller en viktig fråga, som angår alla sektioner, måste dessa först tillfrågas om sin mening.

+

3. IAA skall försöka bilda sektioner i alla länder samt bistå de anslutna organisationerna i deras verksamhet och utveckling. Bildandet av nya sektioner måste ske med omtänksamhet för att få ut största möjliga nytta. Man skall beakta de rent folkpsykologiska faktorerna och med erfarenheter från folksjälens djup låta dessa bilda grundvalen för arbetet.
Framförallt gäller detta arbetarna och bönderna. Genom goda exempel skall vi visa att vi har intresse för deras kamp och att vi är intresserade av deras speciella problem. Man skall då söka orientera dessa folkkategorier genom att tolka för dem IAA:s målsättningar.

+

4. IAA:s viktigaste uppgift är att främja internationell propaganda bland ungdomen och på ett ändamålsenligt sätt stimulera ungdomens ideologiska intresse för IAA, vilket bör ske genom att vara med i [illegible] organisationer och lämna dem bistånd i arbetet. Däremot skall icke särskilda grupper för arbetet bland ungdomen förekomma.

Härunder måste man lämpa sig efter de förhållanden som råder i respektive länder med hänsyn till situationen och de förhållanden under vilka ungdomsrörelsen arbetar.
Ungdomens medarbete i IAA skall vara direkt genom den anslutna sektionen utan andra förgreningar. En intensiv och obruten propaganda i kulturellt och ekonomiskt hänseende baserad på IAA:s principer och uppfattningar igångsättes bland ungdomen.

+

5. Med hänsyn till de tvenne maktblock som bedriver en rivaliserande kamp om makten i världen och därvid gör allt för att upprätthålla världskapitalismen, staten, imperialismen och totalismen, skall IAA försöka bilda ett block eller en internationell front på frihetens grund med stöd av egna sektioner och med bistånd av alla fria människor i världen som är eniga om att striden måste gälla mänsklighetens frihet och befrielse. Härunder skall dock vår rörelse upprätthålla sin fullständiga autonomi. Kampen skall rikta sig mot kriget, staten, kapitalismen, stalinismen, klerikalismen och all slags totalitarism.
IAA skall ge nya, livskraftiga impulser till en befriande kamp i alla delar av världen och därvid alltid söka vara den främste utan att tillåta att IAA blir ett instrument för makter och strävanden som inte är dess egna.

+

I samband med en annan punkt på dagordningen gjordes senare följande beslut:

IAA:s 7de kongress beslutar uppfordra IAA:s Sekretariat, att gemensamt med intresserade sektioner organisera möten i huvudstäderna i de olika länderna, för att på så sätt sprida kännedom om IAA:s mål och beslut. Vid genomförandet av dessa möten kan sektionerna anlita de kamrater som anses mest skickade för dylika uppdrag oavsett var de än befinner sig och så länge de handlar i överensstämmelse och samråd med IAA:s sektioner.

Den spanska frågan

Den spanska rörelsens problem behandlades i huvudsak i samband med principdebatten. Men den återkom på en särskild punkt på dagordningen.

CNT var representerad på kongressen av två nationalkommittéer i Spanien. Båda hade inbjudits av sekretariatet och båda fick sina mandat godkända av kongressen.

Naturligtvis kunde kongressen ha avgjort vilken nationalkommitté som räknades som representant för CNT, men den hade svårigheter därtill då den saknade tillräckligt material för att rättvist bedöma hur många av CNT:s medlemmar som stod bakom den ena nationalkommittén och hur många som stod bakom den andra. Kongressens mening återspeglas nog bäst när man säger att den inte ville besluta därom. Delegaternas mening var inte den, att den ena nationalkommittén skulle godkännas och den andra underkännas, utan kongressen ville förena de båda riktningarna till en enad CNT. Man ansåg denna förening lättare, då de båda grupperna enstämmigt slutit upp kring IAA:s principer, taktik och mål. Då båda grupperna ansåg att det måste vara kamraterna i Spanien själva som skulle besluta i hithörande frågor intog kongressens delegater den ståndpunkten, att rikta en maning till de spanska kamraterna att i Spanien fullfölja detta arbete för enighet. Under den situation som var för handen saknade kongressen anledning att intaga en annan ståndpunkt. Kongressen ville enighet, inte fortsatt splittring.

Kongressens kommission i den spanska frågan framlämnade sedan sitt utlåtande som hade följande lydelse:

1. Kommissionen rekommenderar de båda sektorerna att inom sina egna led framarbeta en sådan anda som utgör grundvalen för en snabb

sammanslagning av de båda nationalkommittéerna i Spanien. Efter denna förening bör den nya nationalkommittén meddela kamraterna i Spanien och i utlandet om den återställda enigheten, som skall baseras på IAA:s principer och taktik.

2. Kommissionen uppmanar de spanska exilkamraterna av båda tendenserna, att alla skulle förena sitt arbete inom den interkontinentala CNT-organisationen. Alla ansträngningar måste göras för att komma till en ömsesidig förståelse de båda fraktionerna emellan. Alla kamrater som indragits i nuvarande situation, vilka alla vill avsluta, måste i dessa ansträngningar till enighet se en garanti för att sammanslagningen skall vara verklig och definitiv.

3. Kommissionen önskar att alla problem, som de spanska kamraterna anser vara viktiga för CNT:s framtid, skall diskuteras i själva Spanien från och med den tid då konfederationen där kan utveckla sig och arbeta under relativ frihet.

4. Kommissionen uttrycker sin önskan att sedan enighet uppnåtts ingen propaganda skall försiggå som kan innebära att nya motsättningar skapas. I motsatt fall skall en sådan propaganda omedelbart klandras i Spanien genom CNT:s nationalkommitté och inom den internationella rörelsen genom IAA:s sekretariat.

5. För att i praktiken omsätta de föregående punkterna föreslår kommissionen att både kongressen och de båda spanska CNT-fraktionerna hemställer till franska CNT att denna skall vara villig att upprätta kontakter samt anhålla om att franska CNT accepterar denna uppgift i allas intresse.
För att underlätta enigheten kommer IAA:s sekretariat att upprätthålla förbindelse med båda grupperna, emedan enighet är ett väsentligt villkor för kampen mot Francodiktaturen och terrorn, och det är därför nödvändigt att franska CNT gör alla ansträngningar i denna fråga.
Kommissionen uttrycker slutligen sitt förtroende för båda riktningarnas goda vilja i och för att finna en värdig lösning av problemet i överensstämmelse med våra upphöjda principer för den mänskliga befrielsen.

+

Även om de båda spanska riktningarna i stort sett kunde ge sin anslutning till kommissionens förslag, uttalades vissa särmeningar till detaljer varom det inte var möjligt för kommissionen att förena de båda grupperna. Den ena gruppen utarbetade ett förändrat förslag som den andra gruppen inte ville godkänna. En av grupperna krävde i detta sammanhang, att kongressen skulle godkänna deras nationalkommitté som enda representant för CNT. När kongressen inte ville detta, drog sig denna delegation tillbaka från kongressen någon timme innan densamma avslutades.

Detta är att beklaga. Vi hoppas dock att kommissionens riktlinjer för enighet läggs till grund för det fortsatta arbetet för enighetens återupprättande inom spanska CNT. I varje fall kommer IAA:s sekretariat att följa denna linje. Utan tvivel är enigheten närmare nu än före kongressen.

Solidaritet med Spanien

I denna fråga gjorde kongressen följande uttalande:

IAA:s 7de kongress förklarar sig solidarisk med den kamp som det spanska folket utkämpar för friheten och vänder sig till alla sektioner samt till världens arbetare med en appell om solidaritet.
Kongressen manar arbetarna att deltaga i en rörelse för ekonomisk, politisk och moralisk bojkott på alla områden mot francoanhängarna i alla länder.
Samtidigt manar kongressen till stärkt och fortsatt kampanj mot francoväldet och mot alla som ställt sig vid hans sida eller bistår honom. På så sätt skall solidaritet visas med det spanska folket, som hjältemodigt kämpar för sin frigörelse.

Sjunde kongressen beslutade dessutom att den 19 juli skall anses som en dag då alla sektioner tillhörande IAA bör bedriva internationell propaganda.

Mot rasförföljelser

Med hänvisning till en framställning från FORA, med stöd av en önskan av en grupp judiska kamrater i Argentina med gruppnamnet "David Edelstad" förklarar 7de kongressen

att IAA alltid förkastat och förkastar även nu all förföljelse av politisk eller religiös art jämte all rasförföljelse, vilka betraktas som angrepp mot människornas frihet och tänkande.

att IAA:s mål är att avskaffa alla gränser mellan nationer och upprätta det mänskliga broderskapet, den sociala rättvisan och friheten;

att IAA anser att rashat, krig och politiska förföljelser är en följd av kapitalismen, av den ekonomiska olikheten, av staten och auktoriteten och förklarar, att så länge dessa inrättningar finns, intill dess de fullständigt utplånats, kommer faran av förföljelse alltid att bestå och hatet mellan människorna kommer icke att försvinna.

För att göra slut på alla förföljelser, på allt hat mellan människorna, och för att mänsklig frihet skall kunna genomföras och försvaras, inbjuder IAA alla förföljda i världen att förena sina krafter med IAA:s egna ansträngningar och genom medlemskap i dess sektioner utan vacklan eller att tröttna, kämpa för ett fritt och rättvist mänskligt samhälle, där broderskapet upprättats mellan alla folk och raser.

Solidaritet med de förtryckta i diktaturstaterna

IAA:s 7de kongress manar sina sektioner att genomföra en kraftfull hjälpkampanj för de folk som förtrycks av tyranner och ger samtidigt uttryck för sin sympati med alla dem som lider under diktatur- och totalitetssystem och alla dem som dväljs i länder med koncentrationsläger och förklarar sig solidarisk med alla dem som kämpar för friheten i vilka länder det vara må.

Bistå SIA

I denna fråga uttalade kongressen:

Med hänsyn till att SIA är en solidaritetsorganisation av internationell karaktär, som oberoende politiska, religiösa eller filosofiska skiljaktigheter genomför sitt solidaritetsarbete i hela mänsklighetens tjänst, rekommenderar IAA:s 7de kongress sina sektioner i alla länder att bistå SIA i dess humanitära hjälpverksamhet samt att genom medlemskap i SIA etablera ett intimt organisatoriskt samarbete.

Angående subsekretariat

I denna fråga gjorde kongressen följande uttalande:

Kongressen erkänner subsekretariatens stora nytta i vissa geografiska eller språkområden och uttalar sig för nödvändigheten av att de finns till. Dessa subsekretariat kan verka som hjälporgan. Sektionerna har rätt att bestämma bildandet av dylika subsekretariat och kongressen anser att de kan upprättas när sektionerna finner detta ändamålsenligt eller önskvärt.
Subsekretariaten kan dock icke bildas förrän de fått auktorisation därtill av IAA:s sekretariat. När ett subsekretariat bildas skall detta meddelas IAA:s alla sektioner.
Sektioner som bildar subsekretariat har rätt att bestämma på vilket sätt det skall vara sammansatt och hur det skall fungera.
Subsekretariaten bestämmer själva om sin ekonomi. Blir det fråga om hjälp som de kan ge eller önskar, måste detta ske i samråd med IAA:s sekretariat.

Förändring av stadgarna

Slutligen kan nämnas att IAA gjorde en förändring av stadgarna angående rösträtten, som återspeglar sig i följande uttalande:

> Med hänsyn till rösträtten på IAA:s kongresser uttalar 7de kongressen, att man vid IAA:s kongress skall söka undvika att rösta i alla frågor som behandlas och att man skall sträva efter att fatta enhällig beslut. Endast i yttersta nödfall bör man ta sin tillflykt till röstningen. När röstning förekommer skall varje sektion med godkänd representation erhålla e n röst.

Sekretariatets förläggning

Enhälligt beslöts att ha sekretariatet kvar i Stockholm. Likaledes omvaldes enhälligt John Andersson till IAA:s sekreterare.

+

Vi har här ovan refererat det väsentliga som förekom på IAA:s 7de kongress. Protokollet som senare utkommer lämnar mera utförligare meddelanden om förhandlingarna och besluten.

Kongressen avslutades efter kortare tal av tjänstgörande ordföranden och IAA:s sekreterare.

++++++++++

++++++++++

++++++++++

ADRESSES:
Sekrétaire Général John Andersson, Box 415
STOCKHOLM 1, Suède

ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

Nummer 7. Stockholm den 1 juli 1951

IAA-SEKTIONERNAS TAKTISKA RÖRELSEFRIHET

IAA:s internationella kongress som hölls i Toulouse under maj månad beslöt slopa en passus i principförklaringen där det hette att "trogen sin federalistiska tradition ger IAA sina sektioner en vidsträckt autonomi i kampen för dessa mål. Medlen kan ändra sig, men andan och målet måste överallt vara detsamma".

Det har framhållits att slopandet av detta avsnitt i principförklaringen fråntar IAA:s sektioner rätten att själva besluta över sina taktiska linjer, när det gäller kamp för sina intressen. Denna argumentering är oriktig. Med sitt beslut ville IAA:s kongress inte förbjuda sektionernas taktiska rörlighet. Kongressen hade fullt klart för sig att förhållandena i olika länder krävde därtill anpassad taktik och att metoderna fick väljas därefter.

Denna passus i principförklaringen tillkom på IAA:s 6:te kongress år 1938. Den avsåg närmast ett tillmötesgående åt spanska CNT, som under inbördeskriget 1936 – 1939 knöt sådana kontakter med politiska partier att CNT insatte ledamöter i den spanska regeringen. Beslutet kom närmast till för att tillmötesgå CNT:s önskningar som framfördes på 1938 års kongress.

CNT:s regeringsdeltagande framkallade den gången grundliga och i en del fall mycket lidelsefulla debatter inom den syndikalistiska världsrörelsen. CNT hade sina försvarare, men så många fler motståndare under den debatt som fördes. Några citat är belysande:

Kamrat Albert de Jong, Holland framhöll år 1939 i en artikel att "det måste fastslås att CNT-FAI:s taktik, att deltaga i regeringen, var helt och hållet misslyckad. Jag nöjer mig icke med att konstatera att detta deltagande stred mot våra teorier; jag fastslår, att de spanska kamraterna alls icke nådde det syfte, som de hade för ögonen, då de gjorde dessa eftergifter, varför dessa helt och hållet var till ingen nytta och således oriktiga. Icke eftergifterna, utan teorin har rättfärdigats genom händelserna i Spanien. Dessa händelser ger oss alls ingen anledning att avvika från vår antiparlamentariska ståndpunkt".

Kamrat Albert Jensen var inne på samma linje då han samma år i en artikel i tidskriften "Syndikalismen" beträffande CNT:s regeringsdeltagande bland annat framhöll att "genom sitt inträde i regeringen gav man staten och regeringen den moraliska upprättelse, man aldrig skulle givit. De antistatliga representanterna gick inför massorna i god icke bara för regeringen utan också för regeringsinsitutionen. Det moraliska nedbrytningsarbetet, som bedrivits under decennier, utbyttes i stället mot rehabilitering av stat och regering. Man gav på hand, att i den svåraste situationen var det endast staten och regeringen, som kunde rädda från undergång. Jag tror inte, jag skall behöva ta tillbaka, när jag säger, att genom CNT:s anslutning till regeringsinstitutionen och staten kontrarevolutionens väg beträddes".

Flera liknande citat kan återges men det sagda kan vara nog beträffande den kritiska ståndpunkt mot regeringsdeltagande som den gången gjorde sig gällande inom den syndikalistiska världsrörelsen.

Tilläggspunkten som antogs på IAA:s kongress 1938 utgjorde ytterst ett försvar för CNT:s regeringsdeltagande och politik. Det är med utgående från detta faktum man måste se punktens slopande på kongressen i Toulouse. Man ansåg detta så mycket mera nödvändigt nu som denna punkt tagits som argument när det gällt försvaret av CNT:s deltagande i två av de spanska exilregeringarna. Alla spanska kamrater, båda riktningarna, är nu på det klara med att deltagandet i dessa exilregeringar var ett misstag och när så är förhållandet var det inte nödvändigt att ha punkten kvar.

Jag framhöll i början av denna artikel att med sitt beslut ville inte kongressen förbjuda sektionernas taktiska rörelsefrihet; endast poängtera att denna taktiska rörelsefrihet inte fick sträcka sig så långt som till regeringsdeltagande, som enligt kongressens mening var ett klart brytande av, och stridande mot den revolutionära syndikalismens principer.

Genom sitt beslut ville inte kongressen knäsätta någon centralistisk princip, att sektionerna slaviskt skall böja sig för ett internationellt beslut; endast ett hävdande att rörelsefriheten inte fick sträcka sig så långt som till brytandet av principerna. Det var allt. För övrigt får vi hänvisa till IAA:s principförklaring. Däri förklaras bland annat att "den revolutionära syndikalismen är motståndare till alla centralistiska strävanden och organisationer som metodiskt kväver varje initiativanda och självständig tanke". Och i ett annat sammanhang förklaras i IAA:s principförklaring att IAA kräver "för varje gruppering rätten att bestämma i egna angelägenheter i solidarisk överensstämmelse med alla andra sammanslutningar av samma art".

IAA:s kongress har endast avskaffat en punkt i principförklaringen som tagits till intäckt för deltagande i regeringar. I övrigt är sektionernas självbestämmanderätt och rörelsefrihet fastslagen i principförklaringen.

John Andersson.

IAA INBJUDEN TILL KONGRESS I PAKISTAN

(IAA) Under dagarna den 26 och 27 maj höll West Pakistan Federation of Labour sin tredje kongress i Karachi. IAA blev inbjuden till denna kongress och sekretariatet anmodades att sända ombud och organisationens generalsekreterare M.A. Khatib hälsade på förhand IAA:s delegat välkommen till kongressen, som skulle behandla för arbetarklassen viktiga frågor.

Tyvärr kunde IAA ej representera. Dels var resan lång och dels pågick IAA:s kongress i Toulouse just då. IAA:s kongress sände emellertid telegrafiskt en solidarisk hälsning till kongressen i Karachi.

För IAA var den vänliga inbjudan glädjande då det av desamma framgick att intresse för IAA och den revolutionära syndikalismen finns även bland Österns folk.

+

NY TERRORVÅG ÖVER BULGARIEN

(IAA) Från Bulagrien anländer på hemliga vägar nya underrättelser om ständigt pågående förföljelser och våldsdåd från det bolsjevikiska bödelssystemet. Det framhålles i dessa rapporter att medan de bulgariska bolsjevikerna gör stort väsen av sin "fredsaktion" förbereder de sig intensivt för kriget. Längs hela gränsen försiggår truppkoncentrationer och i byarna efter gränsen är befolkningen underkastad fruktansvärd terror.

I en rapport från sekreteraren i Anarkistiska federationen i

Bulgarien talas om nya masshäktningar. Han framhåller bland annat:

Under natten mellan den 28 och 29 april häktades cirka 40.000 personer fördelade över hela landet. Bland de häktade befann sig även den kända författarinnan Fanie Monta-Fova, som aldrig varit politiskt aktiv. Dessa masshäktningar påminner om den som gick av stapeln den 16 december 1948 då de flesta av våra kamrater föll offer för förföljelser.

Häktningar sker alltid på natten för att inte väcka befolkningens omedelbara indignation just medan de pågår. Så var fallet vid dr. Baleffs häktning i Pavel-Banya. Hela befolkningen protesterade mot hans häktning och den gången höll folkets aktion på att utveckla sig till öppen revolt. Dr Baleff fördes till Kazanlik och anklagades för att medvetet ha framprovocerat folkuppror. Med förhållandena omkring dr Baleffs häktning i minne och den tragik som omgav denna är det ingalunda svårt att föreställa sig våra stackars kamraters nuvarande öden.

Genom att de med all rätt förlorat folkets hela sympati härskar bolsjevikerna med att tillgripa terror för att injaga skräck och ångest hos folket. De tror att de med häkthingar av alla fria och framåtsträvande människor skall få ner folket på knä. De tror att händelserna från Barcelona skall upprepas hos oss, men de är inte klara över att situationen för arbetarna, bönderna och tjänstemännen tillspetsar sig var dag som går och att allt tålamod är på upphällningen.

Flera bondeuppror har redan utbrutit såsom i distrikten Assonovgrad, Lome, Pleven, Loukovite, Koula, Belogradchik - på grund av att böndernas jord och boskap exproprierats. Även poliser stupade härunder.

Kamrater i hela världen! Ni förstår mycket väl att situationen blir allt allvarligare. Det är FACB:s sekreterare som talar till er, och som lyckligtvis ännu ej befinner sig i bödlarnas klor. Ni måste försöka förstå den rätta innebörden av dessa ord.

Sätt utan dröjsmål i gång en energisk kampanj som väcker folkopinionen och som är ägnad att framskapa en vilja hos de arbetande folken att rädda våra kamrater. Begär deras omedelbara frigivande ur koncentrationsläger och fängelser där de förgås som våra ryska kamrater förgås i Sibiriens tundror och de ishöljda öarna i norr.

+

EN HÄLSNING TILL KÄMPARNA I SPANIEN FRÅN IAA:s KONGRESS

(IAA) Vid öppnandet av IAA:s internationella kongress i Toulouse antogs följande uttalande:

IAA:s 7de kongress sänder en hjärtlig hälsning till det mot frankistiskt tyranni kämpande spanska folket. Särskilt hälsar kongressen arbetarna i Barcelona, Manresa, Bilbao, San Sebastian, Vitoria och Pamplona som strejkade som protest mot det slaveritillstånd och det ekonomiska elände francodiktaturen pålagt spanska folket.

Kongressen riktar även sina hälsningar till fångarna, de av frankistisk terror förföljda, familjerna till dem som stupade i kampen mot det skändliga fscistiska systemet och den regim som nu undertrycker Spanien, till alla som på Iberiska halvön mönstergillt fortsätter sin hjältemodiga och under stora försakelser hårda kamp för folkets befrielse.

Kongressen uttrycker sin fasta vilja att bistå dem i kampen och överbringar dem broderorganisationernas varma solidaritet och hela världsproletariatets beundran och sympati. Vi har sett och ser även nu hur den revolutionära syndikalismens anda fortfar att leva och verka även om den på grund av förhållandena är hänvisad att arbeta i skuggan av spaniens utsugna massor.

Spaniens arbetare: IAA hälsar er, uppmuntrar er att fortsätta kampen..

IAA är med er och beredd att visa er sin hänförda solidaritet.

Leve Spaniens C N T !

Leve I A A !

+

EN MANING FRÅN TYSKA MÖDRAR TILL MÖDRARNA I ALLA ANDRA LÄNDER

(IAA) Det finns en världsorganisation för mödrar i alla länder, som har propagandan för fred som huvuduppgift. Denna internationella organisation har sin central i Hamburg, Tyskland, men har försänkningar även inom andra länder. I Sverge verkar en sektion av denna mödrainternational under namn av Svenska Mödrars Fredsförbund, vilket förbund SAC upprätthåller förbindelser med och samarbetar inom "Sverges Fredsråd".

Från centralen i Hamburg har IAA mottagit en appell utfärdad av tyska mödrar och ställd till mödrarna i alla andra länder, en appell av följande lydelse:

Mödrar!

Miljoner män och ynglingar inom alla nationer måste med livet betala krigets vansinne.

Miljoner kvinnor och barn har ljutit en fruktansvärd död i eld och bly och under störtande murar.

Miljoner människor har jagats från sina hem och irrar alltjämt rolösa omkring i främmande länder.

Miljoner människor lever i masskvarterens nedtryckande atmosfär. Lemlästade och krigsskadade kämpar förgäves om en ny plats i livet.

Föräldralösa barn från alla länder går under i elände. Mödrar, hustrur och barn väntar alltjämt förgäves på sina söner, män och fäder ur krigsfångenskap, läger och fängelser.

Miljoner människor står utan arbete och hemfaller till bitterhet och förtvivlan.

Ur de förstörda städernas ruiner växer endast långsamt och dröjande människornas bostäder.

OCH REDAN BRINNER JORDEN IGEN!

Återigen flyr kvinnor och mödrar med sina barn efter landsvägarna; åter brinner familjernas hem; åter överröstar bomberna människornas stämmor, återigen följer krigets kaos och råhet.
Redan dyker faran för ett tredje världskrig hotande upp vid horisonten och sista resterna av vår kultur är i fara.

DETTA ABSOLUTA HOT MOT LIVET KRÄVER MÖDRARNAS INGRIPANDE!
Mödrarna får icke längre tiga inför det som händer. Mödrarna är ansvariga inför framtiden.

Mödrar! Låt inte längre vara stumma!
Mödrar. Bygg hjärtats och hjälpande händers bryggor över alla gränser.
Mödrar. Fordra av edra politiker och edra regeringar det yttersta av beredskap till fredlig lösning av bestående konflikter.
Mödrar! Vänd eder till eder riksdag, press och radio.

Jordens mödrar och kvinnor - tag upp vår ljudande maning så den icke tystas ner. Hjälp oss rädda barnens framtid
Mödrar. Låt oss handla innan det är för sent!

+

DEMOKRATISK RÄTTVISA I FÖRENTA STATERNA

(IAA) I en ledande artikel i IWW:s tidning Industrial Worker för den 27 april uppvisas en underlig sida av den omskrutna amerikanska demokratin. Tidningens skriver:

Flertalet uppenbara övergrepp mot "rättvisan" får den stora allmänheten aldrig höra något om. Flertalet offer är enkelt folk som inte har några möjligheter att framlägga sin sak inför offentligheten eller genomdriva långdragna domstolskampanjer. Men för en gångs skull har det inträffat ett fall i vilket offret ägt vilja, förmåga och resurser att göra fakta kända utanför sin egen närmaste omgivning.

Ett sådant fall är nämligen Robert Michener, en ung värnpliktsvägrande kväkare, vars lagliga rättigheter så uppenbart och kallblodigt åsidosatts, att det är nästan omöjligt att undgå slutsatsen, att för hans del existerar helt enkelt icke rättvisa.

Han är en ung man som fötts i Afrika, där hans föräldrar sysslat med humanitär verksamhet. Det religiösa samfund han tillhör och i vars anda han vuxit upp avvisar sedan gammalt allt slags våld och som artonårig vägrade han mönstra för militärtjänstgöring. Han dömdes då till ett års och en dags fängelse. Det var för ungefär ett år sedan. Nu är han åter fast och dömd till femton års fängelse, ehuru mönstringslagen uttryckligen anger fem år som maximum för värnpliktsvägran. Domaren kringgick emellertid denna "skyddande" utfästelse genom att döma honom till fem år i tre olika avseenden: för underlåtelse att fylla i blanketten; för underlåtelse att infinna sig till läkarundersökning och för underlåtelse att infinna sig vid inryckningen, varvid två av dessa domar skulle utmätas i följd, så att Robert Michener, när det ursprungliga straffet läggs till, kommer att få sitta i fängelse i elva år och en dag. Michener anhöll om uppskov i sex veckor för att avsluta sina högskolestudier. Detta vägrades honom.

Trots allt tal om trygghet mot dubbeldomar kan Robert Michener komma att hållas i fängelse under återstoden av sitt liv, om han inte ger avkall på sin tro och den uppfostran han fått. Denne unge man är en moraliskt oförvitlig person. Han har aldrig förbrutit sig mot någon människa eller mot någons egendom, och det är inte troligt, att han någonsin skall komma att göra det. Han har blott vägrat göra något i den vägen.

Det finns naturligtvis en rad juridiskt otillåtna saker i det här rättsfallet som Micheners advokat med säkerhet kommer att framhålla dock utan att tänkas nå något resultat. I själva verket är Michener inte "lagligt" berättigad till tjänstgöring i armén. Efter den första domen är han en brottsling och enligt lagen får en sådan inte brukas inom något av de olika vapenslagen. Dessutom blev han tvångsutskriven, som brukligt är, medan han första gången satt i fängelse. Men i stället för att som brottsling bli upptagen som 4-F, satte myndigheterna upp honom som 1-A och han har nu fyra gånger å rad rannsakats för samma handling, eller snarare samma traktlåtenhet att handla.

Man vore naiv om man trodde, att Robert Michener har några utsikter att få upprättelse genom lagen. Han har begått den oförlåtliga synden att vägra sitt stöd åt staten och den härskande klass som den representerar och han kommer att få betala priset, oavsett hur mycket hans "lagliga rättigheter" än skulle råka bli nedtrampade på kuppen.

En ganska ironisk sidobelysning av det här fallet ger den omständigheten, att domaren som fällde Michener är en f.d. åklagare i rättegången mot de japanska krigsförbrytarna. Alltså har denne herre som gått till rätta med japanerna för att de begått brottet att kämpa för sitt land i enlighet med dess uppfostran, nu dömt en av sina egna landsmän för att han vägrat kämpa. Men om den ungen mannen verkligen kämpat och hans sida förlorat, så skulle han ha kunnat anklagas för att ha "bedrivit anfallskrig". Det är något sällsamt och fruktansvärt med lagen, och samtidigt är den en stor tillgång för advokaterna.

+

VÅR RÖRELSE PÅ FRAMMARSCH I KUBA

(IAA) Från Kuba har en del rapporter anlänt till IAA:s sekretariat av vilka framgår att den revolutionära syndikalismen vinner stadigt fotfäste inom den fackliga rörelsen. En ny tidning – Fragua – har börjat utkomma och betecknar sig som organ för den revolutionära syndikalismen. Som bilaga till denna tidning utkommer den syndikalistiska ungdomens organ – Antorcha. Båda tidningarna återger en hel del material från IAA:s Presstjänst och propagerar i övrigt för IAA och dess principer.

I övrigt innehåller tidningen ett värdefullt informationsmaterial om Kubas och Centralamerikas arbetarrörelse. Bland annat omnämns att ett sammanträde nyss gick av stapeln i staden San José, Jamaica, där en grupp revolutionära syndikalister också var tillstädes. Bland de beslut som fattades var, att upprätta en kommitté med uppgift att arbeta för den revolutionära syndikalismen inom landet. Jordmånen för densamma anses vara synnerligen god.

Tidningen omtalar vidare att blodig terror råder i den dominikanska republiken. Fascistgeneralen Rafael Trujillos blodiga system fortsätter här att kräva sina offer. Dussintals revolutionärer försvinner för att aldrig mera påträffas levande och generalens hejdukar begår helt öppet mord, medvetna om att de har fri lejd och inte behöver frukta för vedergällning. Man använder sig också av systemet med "gisslan" så som det praktiserades av Hitler och alltjämt praktiseras av Stalin. Man utkräver hämnd på familjemedlemmar och vänner om den förföljde revolutionären lyckas undkomma.

Beträffande Kuba har även upprättats en kommitté för arbetet för den revolutionära syndikalismen. Som generalsekreterare för densamma tjänstgör kamrat Marco A. Hirigoyen.

Det är att hoppas att dess arbete medför resultat och att det kommer att växa fram en stark IAA-sektion på Kuba.

+

Det politiska splittringsarbetet inom finsk fackföreningsrörelse

(IAA) Fackföreningsrörelsen är i fara, konstaterar den finska sjömansunionens organ i sitt senaste nummer. Tidningen ger belysning åt förhållandet speciellt genom att hänvisa till att sedan 1945 har cirka 85.000 medlemmar lämnat de fackliga organisationerna samt ställt sig oorganiserade. I sin artikel konstaterar tidningen vidare:

"De fackliga organisationernas styrka i Finland har försvagats i främsta rummet därför, att vi under de senast förflutna åren inom de fackliga organisationerna grälat om partipolitiska meningsskiljaktigheter. Nästan alla, även rent fackliga ärenden, har inkopplats på de politiska stridsfrågorna med påföljd, att de som intresserat sig för partiintriger inom fackföreningsrörelsen, uteblivit från organisationernas möten. En beklagligt stor del av arbetarna har även ställt sig utanför organisationerna. Partistriderna inom den fackliga rörelsen har lett därhän, att man inte ens kunnat före strejkerna gemensamt, utan i en del fall t.o.m. gjort så att då någon organisation proklamerat strejk, har detta icke godkänts av dem, som stått på en annan ståndpunkt än den strejkande organisationens ledning. I dylika fall har man alltid förklarat, att strejken varit av politisk natur eller stridit mot stadgarna.

Oavsett om strejken stridit mot stadgarna eller inte, befinner man sig i varje fall nu i en beklaglig situation, då arbetarna inte kan gå i strejk på gemensam front. Men sådant är läget. Det allra beklagligaste är, att den inbördes striden om den politiska kursen har lett till en så stor kraftförlust, att arbetsgivareorganisationerna inte längre på långt när i alla fall tar de fackliga organisationerna på allvar. Arbetsgivarna har i allmänhet en säker instinkt, och de kan

lätt klargöra för sig arbetarnas verkliga styrka. När man måste göra detta konstaterande, då är det mycket svårt för de fackliga organisationerna att försvara arbetarnas intressen.

Särskilt klart blev detta senaste höst då nära 50.000 metallarbetare, c:a 25.000 träarbetare och nästan lika många arbetare inom övriga branscher strejkade i två månader för löneförhöjning. Ehuru nästan alla de strejkande var organiserade nödgades de återgå till arbetet på av arbetsgivaren dikterade villkor utan att ha vunnit någonting.

Under hela den tid strejken varade beskyllde de strejkande varandra och särskilt sina ledare för all tänkbar illvilja och skurkaktighet. Partierna har stått ganska jämnt särskilt inom metallbranschen, och när c:a 25.000 slåss med andra 25.000, räcker krafterna inte längre till att slåss även mot den tredje parten - arbetsgivarna. Därför slutade striden med förlust. Detta borde kunna lära oss något.

Det är säkert att de organiserade arbetarna inser hur ohållbart läget är. Härav borde man dra den riktiga slutsatsen, att all partipolitik och allt politiskt gräl inom den fackliga rörelsen borde strängt förbjudas.

Om de politiska stridsfrågorna kunde uteslutas ur den fackliga rörelsen och avgöras i partiorganisationerna dit de hör, kunde fackföreningsrörelsen förbli hel och stark. I detta fall skulle man säkert mycket lätt få organisationernas medlemsantal att stiga och de arbetare indragna i rörelsen, som ännu aldrig hunnit tillhöra någon organisation.

Sjömans-Unionens inställning har varit den, att man inte i de fackliga organisationerna får ta upp partipolitiska stridsfrågor och inte ställa den fackliga rörelsen i något politiskt partis tjänst för att driva dess gruppintressen. Detta har gjort det möjligt att genomföra 100 % organisation och en orubblig enhet."

++++++++++

Konfidentiell information – ej för publicering

ENIGHET BLAND KÄMPARNA I SPANIEN

Ett av de viktigaste problem som IAA:s kongress hade att behandla var motsättningarna inom spanska CNT. Man diskuterade vad som borde göras för att få enighet till stånd.

Två nationalkommittéer (NK) från spanska CNT var representerade på kongressen. Något ställningstagande till vilken av dessa NK som representerade CNT företogs icke av kongressen. Den ville icke godkänna eller underkänna, utan linjen för kongressen var att söka åvägabringa enighet mellan de båda grupperna.

Som ett led i dessa försök har IAA:s sekretariat i dagarna översänt nedanstående skrivelse:

Till CNT:s båda sektorer i Spanien.

Kära kamrater!

IAA:s kongress som hölls i Toulouse dagarna 11–23 maj i år hade en mängd viktiga spörsmål att behandla. De viktigaste av dem var utan tvivel IAA:s principer, taktik och mål samt den spanska frågan. Det kan sägas att dessa frågor diskuterades samtidigt även om de på kongressens dagordning var uppsatta på två skilda punkter.

IAA:s sekretariat vill till sin glädje konstatera att kongressen ratificerade IAA:s principer, taktik och mål. Vi inregistrerar med belåtenhet att samtliga spanska delegater slöt upp på samma linje.

På kongressen deltog som bekant representanter från två nationalkommittéer i Spanien. Vi vill inte i detta sammanhang yttra oss om vilken av dem som var mest representativ för CNT i Spanien. För oss gäller det ej att uttala oss f ö r och e m o t någon av dessa NK. Vi vill endast konstatera det beklagliga faktum att det fanns två.

Detta förhållande att två NK existerar är i högsta grad oriktigt och bidrar endast till att försvåra och försvaga organisationsarbetet. Alla goda krafter inom CNT i Spanien måste därför se till att hädanefter endast en NK företräder CNT i Spanien. Och att denna knyter solidarisk kontakt med IAA.

Vi manar därför alla kamrater i Spanien allvarligt och inträngande: Gör slut på det organisationsvidriga tillstånd som nu råder i Spanien att två NK finns. Vidtag åtgärder för att göra slut på detta förhållande. Skjut i detta sammanhang det personliga åt sidan och tänk endast på organisationen och dess bästa. Upprätthåll inte någon slags ensidig prestige utan sök kontakt med varandra. Överlägg med varandra och genomför syftet: En Nationalkommitté för Spaniens CNT. Hur denna förening ska ske är en sak som kamraterna i Spanien själva har att avgöra. Vi vill inte dra upp några linjer därför. Vi uttalar endast den varma önskan att en återförening sker snarast.

Undvik även under diskussionerna alla sårande argument. Behandla varandra som kamrater, som alla kämpar för vår sak.

Vi vädjar till eder, kära kamrater, gör ert allra bästa. Enighet ger styrka både för CNT i Spanien och för hela IAA i övrigt.

Var vänliga och behandla denna vår appell så skyndsamt som möjligt och meddela oss edra åtgärder. Vi väntar med otålighet meddelande om ett gott resultat.

Vi står alltid till edert förfogande.

Hjärtliga hälsningar

FÖR IAA:s SEKRETARIAT

John Andersson.

ADRESSES:
Sekrétaire Général John Andersson, Box 415
STOCKHOLM 1, Suède

ASSOCIATION INTERNATIONALE des TRAVAILLEURS
INTERNATIONAL WORKING MEN'S ASSOCIATION
INTERNATIONALE ARBEITER-ASSOZIATION
ASOCIACION INTERNACIONAL DE LOS TRABAJADORES
ASSOCIAZIONE INTERNAZIONALE DEI LAVORETORI

Nummer 8 Stockholm den 6 augusti 1951

BEVAN-OPPOSITIONEN I ENGLAND

När den engelske arbetsministern Aneurin Bevan under april månad i år demonstrativt lämnade den engelska arbetarregeringen, under en bestämd protest mot dess politik, väckte detta steg av honom enorm uppmärksamhet runt om i hela världen. Detta därför att det inte endast rörde sig om inrikespolitiska tvistigheter i England, utan framförallt gällde det urikespolitiken och de aktuella världsfrågorna. Hans handling och motivering för densamma, väckte för övrigt till liv en hel del socialistiska tankar ifråga om utvecklingen och förhållandena. Vi har velat sagt detta utan att därför helt ställa oss bakom den politik han i allmänhet är en av företrädarna för.

Han lämnade regeringen emellertid närmast som en protest mot att den förut genomförda reformpolitiken delvis spolierades på grund av de ökade utgifterna till militära ändamål samt vände sig emot att den engelska arbetarregeringen gick i den amerikanska diplomatins ledband. I det sammanhanget riktade han en fruktansvärd stöt mot den amerikanska rustningspolitiken och dess ekonomiska konsekvenser i det han förklarade att amerikanerna genom sitt rustningsprogram redan framkallat prisinflation över hela världen, och om de fortsatte "skulle de förorsaka västerlandet större skada än den nation som vapnen är avsedda att hålla i schack". Inom en nära framtid skulle det amerikanska näringslivet enbart för vapenproduktionen ha utvidgats i en omfattning motsvarande hela Storbritanniens konsumtion. Då skulle efterfrågan på de knappa råvarorna i världen undergräva det civila näringslivet i hela västerlandet utom USA självt, vilket skulle leda till massarbetslöshet.

Vid sin avgång riktade han även ett angrepp mot den engelske finansministern. Han framhöll att denne klart och tydligt gett upp varje hopp om att hejda inflationen. Hans budget har slutit samman de stora affärsintressena, förnöjt de konservativa och splittrat arbetarpartiet och att han för finansiering av rustningarna har "stulit" 100 miljoner pund om året från arbetarnas bidrag till riksförsäkringsfonden, vilken är avsedd för sociala ändamål.

Bevans huvudargument var att en försämring av folkets ekonomiska och sociala läge var den bästa agitatorn för bolsjevismen. Utökade rustningar med ty åtföljande sänkning av levnadsförhållandena underlättade och befrämjade bolsjevismens frammarsch. Han vände sig även met vissa yttringar av den politik som, under amerikansk ledning, fördes i Fjärran östern.

Nyss har Bevangruppen utgivit en broschyr "One Way Only" (Den enda utvägen) som bär som underskrift: "En socialistisk analys av den nuvarande världskrisen". I denna broschyr redogör man i någon mån för Bevangruppens syn på de aktuella världsfrågorna. Enligt den anarkistiska Londontidningen Freedom, som har ett referat av skriften gör den sig till tolk för uppslutning till följande fem principer:

1. Kriget är inte oundvikligt, men kommer säkert att bli det ifall att kapprustningarna får fortsätta ohämmat. Av detta skäl bör man göra ytterligare ansträngningar att förhandlingsvägen nå en uppgörelse med Ryssland inom de närmaste två åren.

2. De tillbakasatta kolonialfolken har rätt att genomföra sin sociala revolution. Det är den engelska socialismens uppgift att övertala våra västerländska allierade att stödja dessa revolutioner genom att ge ekonomisk och teknisk hjälp i stället för att motarbeta dem och samarbeta med de kontrarevolutionära elementen för att undertrycka dem och på så sätt driva dem i armarna på Sovjetunionen.

3. I det syftet bör Atlantmakternas militära återupprustning underordnas en världsomfattande plan för inbördes hjälp. England bör kräva, att man skall bruka en väsentlig del av den arbetskraft och de resurser, som nu disponeras för det gemensamma upprustningsprogrammet, till detta allt annat överskuggande ändamål, och vi bör ta ledningen genom att uttala vår föresats, att behandla vårt eget upprustningsprogram på det sättet under de kommande åren.

4. Den grad av upprustning som behövs för att avskräcka Ryssland från militära äventyrligheter, bör inte finansieras genom inflation, utan genom ett system av socialistisk kontroll, avsett att hålla levnadskostnaderna nere, att vidmakthålla socialhjälpen och hindra allt för stora profitvinster och lyxkonsumtion.

5. Det är inte bara möjligt, utan också både önskvärt och nödvändigt, att sätta i gång med en rad nya åtgärder för att bringa oss närmare genomförandet av ett socialistiskt samhällssystem i Storbritannien.

I Freedoms referat över broschyren framhålles att den nedgörande kritik som författarna till densamma kommer med, är alldeles utmärkt. Deras styrka ligger i, framhåller tidningen, att framställa det ekonomiska uppsvinget i västerlandet mot bakgrunden av eländet i världens "underutvecklade områden" som, bortsett från de delar av världen, som behärskas av kommunisterna, ändå omfattar 750 miljoner människor, ungefär en tredjedel av jordens folkmängd. "Nästan alla dessa människor lever på en nivå, som ligger 26% under vad man anser nödvändigt för att vidmakthålla hälsan och arbetsförmågan. Kampen för blotta existensminimum fortgår oavbrutet och ofta på ett outhärdligt sätt. Inom en stor del av dessa områden lever hälften av de födda barnen aldrig längre än till sexårsåldern; förväntningarna på livet uppgår inte till mer än hälften av vad som uppnås i de välutvecklade områdena." Hela Asien får i år en ekonomisk hjälp från Amerika som uppgår till en cent på varje 300 dollars som ges ut för rustningsändamål.

Som sagt: även om vi inte helt delar Bevans och hans anhängares politik och argumenteringar, så är det inte tu tal om utan att de kommit med en hel del viktiga tankar och påståenden som väcker intresse och diskussion omkring aktuella världsproblem.

John Andersson.

KRITISKA ARBETARRÖSTER OM DEN ENGELSKA INDUSTRINS FÖRSTATLIGANDE

(IAA) Inför den förestående fackföreningskongressen i England, som kommer att hållas under september månad, har en del kritiska röster från arbetarna höjts mot det sätt på vilket industrins förstatligande genomförts. I en resolution som framlagts för kongressen från det 55.000 man starka bilarbetareförbundet heter det: Många arbetare i de socialiserade industrierna börjar bli betänksamma angående arten av den socialisering som genomförts. De finner att föga har ändrats i fråga om sammansättningen av styrelserna och i ledningen sitter samma personer som förut.

Vissa erfarenheter har gjort arbetarna betänksamma inför socialiseringen av gruvindustrin. Ledningen för de "socialiserade" gruvorna i England, National Coal Board, har nyligen offentliggjort en redogörelse för verksamheten 1950, i vilken förklaras, att produktionen var 2 milj. ton under det minimiresultat man räknat med. Även meddelas att gruvorna under loppet av 1950 hade en minskning av antalet arbetare på inte mindre än 25.500. En av orsakerna var bristen på bostäder, men en annan och mera väsentlig att arbetarna starkt reagerade mot det "ring fence"-system, som myndigheterna infört. Detta system går ut på att en arbetare, som varit anställd i kolgruvorna i 3 månader eller mer, inte skall kunna lämna arbetet utan myndigheternas tillstånd. Det är ett system, som smakar av livegenskap, och National Coal Board säger i årsberättelsen, att detta otvivelaktigt hållit många arbetare borta från gruvorna.

+

DEN SOCIALDEMOKRATISKA INTERNATIONALEN ÅTERUPPRÄTTAD

(IAA) Under dagarna den 30 juni - 3 juli hölls i Frankfurt, Tyskland en internationell socialdemokratisk konferens, vilken bland annat beslöt att återupprätta den socialistiska arbetarinternationalen. Den räknar sig som en fortsättning av den international, som bildades på en kongress i Paris år 1889, men framträder nu under helt andra former. 1889 års international betydde visserligen inledning till internationellt samarbete mellan de organisationer som strävade efter att erövra staten för att därmed söka förverkliga arbetarklassens strävanden, men den uppbars dock av en annan anda än den nu återupprättade. Då förde man kampen för socialismen, hävdade en obrottslig solidaritet ländernas arbetare emellan samt betonade energiskt en antimilitaristisk linje.

Dagens socialdemokratiska international består i viss utsträckning av partier i regeringsställning, vilka i sin praktiska gärning regerar kapitalistiskt. Och beträffande militarismen hävdas så gott som över hela linjen nödvändigheten av militarism och ökade rustningar.

Den socialdemokratiska internationalen av år 1889 upprätthölls ej under det första världskriget. Den ramlade sönder när de olika ländernas anslutna organisationer engagerade sig i den nationella krigspolitiken. På kongress i Hamburg 1923 återupptogs densamma, men ramlade ånyo sönder när andra världskriget tog sin början. Och nu har den åter trätt fram.

Ett positivt uttalande för militarismen och väpnat försvar under nuvarande världsläge gjordes av kongressen, men enigheten därom var dock inte fullständig. Enligt vad pressen meddelade nedlade vid omröstningen i denna fråga den japanska delegationen sin röst med motiveringen att socialismen under alla omständigheter måste motsätta sig krigsförberedelser. Den indiske socialistledaren dr Lohia, som deltog i egenskap av observatör, protesterade mot resolutionen. Den västtyske socialdemokraten Lutkens röstade för den men gjorde å sitt partis vägnar ett tillägg om att länder som inte är likaberättigade inte kan väntas lämna samma bidrag som de andra till det gemensamma försvaret.

Någon verklig arbetarinternational blir det inte av den nu återupprättade. Dess anslutna organisationer är för intimt engagerade i sina respektive länders nationella regeringspolitik, ja är redskap för denna och skulle nya krigiska förvecklingar träda fram kommer med säkerhet internationalen på nytt att ramla sönder, som den redan har gjort två gånger förr.

+

TYSKLAND

(IAA) Under dagarna den 5-7 augusti 1951 håller IAA:s sektion i Tyskland Föderation Freiheitlicher Sozialisten - FFS - sin femte årskonferens. En rad viktiga frågor föreligger till behandling. IAA representeras å kongressen av A.Souchy.Vi kommer senare med referat om förhandlingar och beslut som kongressen kommer till.

+

AMERIKANSKA STUDENTER I NORGE PROTESTERAR MOT USA:s SAMARBETE MED FRANCO

(IAA) I norsk press har följande protest varit publicerad:

"Enligt en första-sidesartikel i Daily Herald i London för den 19 juli 1951 företog amiral Forrest P. Sherman, USA:s flottchef, sig något mera än bara förhandla med general Franco om militära baser i Spanien.

Daily Herald meddelar att amiral Sherman och hans fru var gäster vid ett "Garden party" som Franco gav i Madrid för att fira 15-årsdagen av det spanska inbördeskrigets utbrott.

Som enskilda amerikanska medborgare, som vistas i Norge, önskar vi genom den norska pressen förkunna för det norska folket, att inte alla amerikanare godkänner denne regeringsrepresentants moraliskt förkastliga och politiskt oriktiga uppträdande.

Tillgängliga vittnesbörd från den anti-kommunistiska underjordiska rörelsen i Spanien visar att Franco inte endast kommer att belasta västern med ett ideologiskt ansvar, utan även kommer att bli värdelös som militär förbundskamrat. Efter en tioårsperiod med hungersnöd och totalistiskt styrelsesätt är det ytterst tvivelaktigt om det spanska folket – vilket nu är i upprorsstämning – vill kämpa för Franco.

Det som emellertid grämer oss mest är att se att en hög amerikansk tjänsteman fraterniserar med Franco vid firandet av det spanska inbördeskrigets utbrott. Detta krig utgjorde historiskt sett ett förspel till den världsomfattande krigsbranden 1939-1945, och både Hitler och Mussolini hämtade betydelsefull militär erfarenhet genom att aktivt stödja Francos uppror mot Spaniens republikanska regering.

Ärligt sagt så skäms vi på vårt lands vägnar. Vi skäms för att reaktionära och militaristiska kretsar har sådan tillit till sin växande makt hemma att en amerikansk amiral vågar att sitta ned och skåla med den spanske slaktaren, symbolen för politisk korrumption och smuts, den oförbätterlige fascisten och diktatorn, som snart skulle vara färdig om bara Amerika höll tillbaka sin ekonomiska och militära hjälp.

Oslo i juli 1951

William Worthy, jr.
Arthur N. Fosberg
Ralph Louis Andreano
Richard E. Balley
Jane M. Gallagher
John Miller
William Brooks
Sarah J. Miller
Douglas Mitchell
Leland Crawford

AMERIKAS REAKTIONÄRA ALLIANSPOLITIK

(IAA) Förenta staternas underhandlingar med Franco för militär samverkan samt löfte om finansiell hjälp till Spanien, är ett nytt steg på den reaktionära väg som Förenta staterna en lång tid följt i sin internationella och ekonomiska politik. Samarbetet med fascistiska element som Chiang Kai-shek i Kina, den reaktionäre diktatorn och bödeln Syngman-Rhee i Syd-Korea, hjälpen åt fascisten Bao Dai i Indo-Kina är några talande exempel därpå. Ytterligare belägg på denna reaktionära tendens i Förenta staternas politik och arbetarfientliga beteende lämnas genom de åtgärder som vidtagits när det gällt återuppbyggandet av Japan och det intima samarbete man etablerat med reaktionära och nazistiska element i Tyskland, där f.d. Hitlerofficerare flitigt används vid reorganiseringen av den tyska militärmakten.

Allt detta sker under förklaringen att det är led i den strävan som avser att försvara friheten och demokratin.

Frihet och demokrati försvaras icke genom samarbete med dess fiender, med arbetarbödlar och diktatorer, som i allt sitt handlande och sin politik gjort och gör allt i sin makt för att krossa och förinta friheten och demokratin. Men en del av det amerikanska folket, den bästa delen, skäms för USA och dess reaktionära politiska attityd.